

Mál nr. 328/2014
M og
V v/ lausafjártryggingar.

Þjófnaður á bensíni og díselolíu frá febrúar 2013 til mars 2014.

Gögn.

1. Málskot móttakið 28. október 2014 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 17. nóvember 2014 ásamt gögnum.
3. Bréf M dags. 20. nóvember 2014.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi uppgötvað í mars 2014 að umtalsverðu magni af bensíni og díselolíu hafi verið stolið frá bensínstöðvum M á þremur tilgreindum stöðum. Meðal þeirra sem grunaðir eru um verknaðinn er fyrrverandi starfsmaður M sem á að hafa notað eldsneytislykil og þekkingu sína á tæknibúnaði M til þess að rjúfa innsigli á magni eldsneytis gera teljara eldsneytisdælu óvirkan þannig að unnt sé að dæla nokkru magni án þess að greiða fyrir það.

M telur að verðmæti þess sem stolið var falli undir lausafjártryggingar M hjá V og greiða eigi bætur úr þeim váttryggingum. M vísar til samnings um váttryggingaviðskipti milli M og V dags. 1. október 2013 sem og svokallaðrar notendahandbókar sem fylgdi þeim viðskiptum en þar komi fram að til lausafjártrygginga teljist „bruni, vatn og innbrotstrygging“. M vísar til 4. gr. laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004 varðandi upplýsingaskyldu V sem og 11. gr. sömu laga. M telur að váttrygging vegna þeirrar áhættu sem felst í því að birgðum af eldsneyti sé stolið á sjálfsafgreiðslustöðvum M hafi átt að vera hluti af þeirri áhættu sem M vildi váttryggja og hafi orðalag samningsgagna verið í samræmi við það. Einnig vísar M til þess að orðalag váttryggingarskilmála innbrotstryggingar V sé óskýrt og ekki í samræmi við notendahandbók félagsins varðandi váttryggingavernd þegar brotist er inn með „óleyfilega fengnum lykli“. V verði að bera hallann af því að orðalag skilmála sé óskýrt.

V telur að M hafi ekki váttryggingavernd sem nái til þess tjóns sem varð þegar eldsneyti var stolið með þeim hætti sem hefur verið lýst. V bendir á að lausafjártryggingavernd M nái fyrst og fremst til áhættu vegna bruna en þar sem innbrotstrygging gildi sé gildissvið þeirrar váttryggingar bundið við innbrot í húsakynni, sbr. gr. 1.1. í váttryggingarskilmálum. Eldsneytisdælur á sjálfsafgreiðslustöðvum séu ekki húsakynni í venjulegum málskilningi og geti innbrotstryggingin því ekki náð til þessarar áhættu. V vísar því á bug að félagið hafi vanrækt upplýsingaskyldu sína vegna viðskipta við M sem hafi átt slík viðskipti við V um árabíl.

Álit.

Í gögnum málsins er að finna gögn um váttryggingarviðskipti M og V, þ.á.m. samning um slík viðskipti, svokallaða notendahandbók, váttryggingaskírteini og váttryggingaskilmála. Við endurnýjun váttryggingasamninga M hjá V haustið 2013 komust á samningar um váttryggingavernd milli þeirra og gefin út váttryggingaskírteini til staðfestingar. Í þeim váttryggingaskírteinum eru tilteknar starfsstöðvar og birgðir M váttryggðar með brunatryggingu og nokkrar starfsstöðvar með innbrotstryggingu. Ekki er að sjá af gögnum málsins að M hafi gert athugasemdir við umrædda váttryggingavernd þegar váttryggingaskírteini voru gefin út um að váttryggingavernd væri ekki fullnægjandi. Þegar þessi gögn eru virt í heild verður ekki talið sannað að V hafi vanrækt upplýsingaskyldu sína gagnvart M, sbr. 4. og 11. gr. laga um váttryggingarsamninga.

Sú váttryggingavernd sem M hefur hjá V felur í sér lausafjártryggingu flestra starfsstöðva sem innifelur eingöngu brunatryggingarvernd en innbrotstryggingarvernd á fimm tilgreindum starfsstöðvum, öðrum en þeim sem stolið var eldsneyti af. Það tjóns sem M kveðst hafa orðið fyrir þarf að falla undir gildissvið váttrygginga hjá V til þess að teljast greiðsluskýlt. Af váttryggingaskilmálum og öðrum gögnum er augljóst að ekki er um tjón vegna bruna að ræða og tekur brunatryggingavernd lausafjártrygginga M því ekki til tjónsins. Innbrotstryggingavernd á fimm tilgreindum starfsstöðvum, öðrum en þeim sem stolið var af, nær heldur ekki til umrædds tjóns. Annars vegar vegna þess að umrædd vernd nær ekki til þeirra starfsstöðva sem um ræðir sem og vegna gildissviðs váttrygginganna sem nær sérstaklega til innbrota í húsakynni váttryggðra. Verður heldur ekki fullyrt af gögnum málsins að um slíkt hafi verið að ræða.

Niðurstaða:

M á ekki rétt á bótum úr lausafjártryggingum sínum hjá V.

Reykjavík 9. desember 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.